

ПРЕС КЛИПИНГ

22. август 2016.

НАСЛОВИ

Српске бање између пропадања и развојног адута (стр.2)

Нови дан о минималној цени рада (стр.3)

Шарчевић: Око 6.000 људи је вишак у просвети (стр.4)

Има живота и после стечаја (стр.4)

Раст плата добар за раднике, а безопасан за инфлацију (стр.5)

Нова шанса за посрнулог гиганта (стр.6)

ДРАМА ЧАЧАНСКИХ ПРОФЕСОРА Штрајком избегли контролоре, сад им прете откази (стр.9)

Шарчевић: Покушаћемо да збринемо свих 6.000 људи који су вишак у просвети (стр.9)

Српске бање између пропадања и развојног адута

Аутор: [Јасна Петровић-Стојановић](#)

Удружење синдиката пензионера Србије противи се продаји бања. – Све је боље од тога да специјалне болнице стоје и пропадају, кажу у Савезу пензионера Србије

Имовина најстаријих не може да се распродаје као алајбегова слама, поручују из Удружења синдиката пензионера Србије и оштро осуђују идеју о продаји бања које су грађене парама данашњих пензионера.

– Они који никада нису улагали у ПИО фонд, нити учествовали у стварању капиталних добара, немају право да одлучују и да распродају имовину која није њихова. Просто је невероватно да руководство ПИО фонда подржава продају сопствене имовине, вредне, процењује се, пет милијарди евра – каже за наш лист Михајло Радовић, председник Удружења синдиката пензионера Србије за град Београд.

– Ако се зна да је та имовина стварана деценијама с намером да сачува капитал ПИО фонда, обезбеди пензије онима који су завршили радни век и донесе додатне приходе, питамо се данас како је могуће да наследници желе ту имовину да отуђе, односно да продају будзашто.

Радовић истиче да је интересантно како је ПИО фонд окренуо ћурак, подсећајући да се само пре десетак година претходно руководство својски трудило да сачува капитал Фонда, покретањем тужбе против државе као јемца, с намером да се спречи распродаја и поклањање вредне имовине. И успели су. Од 27 покренутих спорова, у 15 предмета је потврђено власништво Фонда. У току је још 12 спорова, с добрим изгледима да се и ту потврди Фонд као власник имовине.

Радовић додаје да су многи били изненађени и најавом премијера Александра Вучића који је, читајући експозе, најавио да ће приватизација бања имати приоритет у програму нове владе.

– Премијер је заборавио да је управо држава, њена администрација, на чијем је он челу, највећи кривац за дотације ПИО фонду. У Србији ради 700.000 радника на црно, без пријаве и уплаћених доприноса. Чак 400.000 радника прима минималне зараде или једва изнад минималне основице, а бар половина овог броја додатну зараду добија у готовини, на руке, без плаћених доприноса – каже наш саговорник.

Процењује се да изгубљени буџетски приходи због рада на црно премашују 1,5 милијарди евра годишње. Кад би се наплатили, држава уопште не би, каже Радовић, имала потребу да дотира ПИО фонд.

– Највећи кривци за огромне утаје пореза и доприноса на рад су у ресору Министарства финансија и Министарства рада. Просто је невероватно колика је њихова незаинтересованост да се било шта уради на смањењу рада на црно, чак можемо рећи да све активности поменутих министарстава утичу на то да се број радника без пријаве још више повећа, што ће додатно смањити приходе ПИО фонду и још више урушити систем, у будућности – тврди Радовић.

Други велики проблем у ПИО фонду, тврде у овом удружењу, јесу лажни инвалидски, као и редовни пензионери с докупљеном неком годином стажа:

– Годинама се тражи откривање свих који незаслужено добијају пензије, као и санкционисање превараната који су им та примања омогућили: лекари који су издавали лажне инвалидске налазе, комисије које су одобравале и референти ПИО фонда који су уписивали непостојеће године стажа. Процене говоре да таквих има више десетина хиљада.

Решавањем ових проблема, као и многих других, ПИО фонд би постао одржив, дотације владе не би биле потребне, а што је најважније, сва имовина ПИО фонда остала би сачувана и стављена у функцију коју је имала кад је саграђена. А тада је, као што се зна, новац из ПИО фонда био значајан замајак привредног развоја у држави, истиче наш саговорник. Удружење синдиката залаже се да се питање власништва над имовином ПИО фонда, као и свих капиталних улагања у Србији у протеклим деценијама из средстава Фонда, решава у духу европских вредности, акционарства и трајног доприноса развоју Србије. И да се узму у обзир кад се на било који начин разговара и одлучује о пензионерима и њиховом садашњем положају у Србији.

Ђуро Перић, председник Савеза пензионера Србије, коментаришући најаву о продаји бања, каже нам да је све боље од тога да специјалне болнице, односно РХ центри, стоје и пропадају. – Боље и да се нађе приватник који ће их ревитализовати и оспособити за коришћење. Од тога ће имати вајде и туризам и локална заједница, јер ће се сливати паре од туризма. У том случају на располагању би било много више ових лечилишта него што је то сада. Ни држава ни Фонд ПИО немају пара да улажу у ревитализацију тих бања, па је једино реално да држава нађе стратешког партнера. Већ је у овом часу прескупо да Фонд плаћа порез за ове објекте, а нико их не користи, то су милионски износи – истиче Перић.

Најважније од свега јесте да се зна чије је шта, мада остаје чињеница да се претходно руководство Фонда својски борило да уопште открије чиме располаже, због чега су покренути судски спорови против државе како би се имовина вратила пензионерима, каже Перић. Он додаје да у пакету с РХ центрима треба видети и коме ће припасти преостала имовина Фонда, јер ту има и станова и просторија које користе пензионерске организације, као и простора који се издају у закуп.

– Треба рећи да је сва та имовина грађена вишковима пара које су се у буџету појављивале од уплата доприноса, јер је тих година однос запослених и пензионера био и пет према један. Намера је била да те објекте користе пензионери, зато су и грађени – закључује Перић.

Нови дан о минималној цени рада

Извор:Н1

У теми јутра Новог дана говоримо о минималној цени сата рада у Србији, која у овом тренутку износи 121 динар.

Премијер Србије Александар Вучић је у експозеу најавио да ће Влада Србије бити спремна да подржи повећање минималца, али се још не зна колико би то повећање могло да буде.

Спекулише се да би договор између Владе, синдиката и послодаваца могао да буде постигнут на средини онога што траже синдикати и садашње минималне цене сата рада.

О томе разговарамо са Љубисавом Обровићем, председником Савеза самосталних синдиката Србије и Небојшом Атанацковићем, председником Уније послодаваца Србије.

Шарчевић: Око 6.000 људи је вишак у просвети

Извор:Бета

Министар просвете, науке и технолошког развоја Србије Младен Шарчевић изјавио је да је око 6.000 људи у просвети вишак, али да ће министарство покушати све да збрине.

Он је за лист Данас казао да је према грубим проценама само у Београду вишак око 3.000 људи, али и да је проблем што су у појединим школама директори прикривали слободна места и нису хтели да преузму технолошке вишкове.

"Синдикати имају право да знају колико је у школи вишкова, колико је слободних места, а тамо где приметите да се манипулише дужни су да пријаве и ја ћу предузети мере из своје надлежности", рекао је Шарчевић.

Говорећи о два документа којима се одређује начин формирања одељења у основним школама, Шарчевић је казао да њихова примена не би утицала на уштеде, али би могла да створи нове технолошке вишкове.

"Преузео сам касу министарства са извесним минусом што није кривица претходног министра, али морам да кажем да рационализација није урађена", рекао је Шарчевић.

Када је реч о високом образовању, министар је казао да је припремљен закључак за студенте који студирају "по Болоњи", који би требало да помогне да услов за буџетски статус буде 48 бодова.

"Што се тиче старијих студената њима је понуђен добар модел да пређу на Болоњу, да им се признају положени испити и да положе разлику која се не разликује битно од онога што су полагали по старом. Морамо да видимо колико је старих студената, јер ни ту нема тачних података", рекао је Шарчевић.

Упитан о новим именима у Министарству, он је казао да су за сада за државне секретарке именоване Гордана Предић и Ана Марија Вичек, а тражи се решење за још једног државног секретара.

Има живота и после стечаја

Аутор:Љ. Малешевић

Лесковачка фабрика козметике „Невена” доказ је да има живота и после стечаја јер је након неуспешне приватизације поново стала на ноге.

Наиме, после неуспешне приватизације 2007. године и раскида уговора с бугарском компанијом „Булцват” 2010. године, фабрика наставља да послује с већинским државним капиталом – 70 одсто. Стечај је проглашен крајем прошле године, а почетком ове Слободанка Влајчић преузима комплетне производне капацитете фабрике из стечаја.

Последњих неколико месеци производња не само да расте већ је све већа, покренута је и нова линија за производњу чврстих тоалетних сапуна, порастао је извоз у БиХ и Црну Гору, као и у Ирак, Аустрију, Аустралију. Данас „Невена” извози 80 одсто производног асортимана.

Компанија има 57 запослених, а циљ је да током следеће године запосли 150 радника.

Овогодишња планирана улагања су 1,2 милион евра.

Економисти већ дуже истичу да стечај неког предузећа не значи крах и крај и да нема разлога да се радници плаше покретање стечајног поступка. Стечај је законом утврђен поступак који се спроводи над имовином дужника ради намирања поверилаца, али он уједно онемогућава даље лоше пословање привредног субјекта. Стечајни поступак не мора да се заврши брисањем привредног субјекта већ реорганизацијом, која доводи до наставка пословања. У првих седам месеци ове године Агенција за лиценцирање стечајних управника покренула је 231 стечајни поступак и сасвим је извесно да ће барем трећина фирми у којима је уведен успети да настави производњу. Другим речима, у неким случајевима стечаја реорганизација је изводљива, а у неким није, па због тога не треба унапред страховати да је он сам по себи поступак који неминовно води гашењу предузећа. Стечајно стање траје ограничено време, отвара се нови текући рачун који није блокиран, утврђују се стварни дугови и пословни потенцијали фирме. Када се установи да предузеће над којим је покренут стечај има пословни капацитет да започне израду плана реорганизације, иде се на ту меру, а након усвајања плана предузеће излази из стечаја и наставља производњу. Производњу може наставити и ако га неко купи из стечаја, под условом да купац пристане на то да намири све дугове и уложи новац у покретање новог циклуса производње.

Сасвим је друга прича то што у Србији влада уверење да је стечај крај пословне каријере неког предузећа и што од њега запослени страхују. Томе је допринела и чињеница да су стечајеви код нас трајали по десет година, а доказ за то је што, по подацима Агенције за лиценцирање стечајних управника, тренутно у Србији има 2.086 стечајних поступака, од којих су неки покренути пре више од деценије. Страху од стечаја допринео је и велики број случајева где је нестајала стечајна маса јер су повериоци желели да се из ње што пре наплате, па и по цену да имовина предузећа буде продата. Није давана шанса да нови власник купи предузеће у стечају и да га стави у функцију. У таквим случајевима радници заиста после стечаја јесу остали без посла, али у случајевима када је било довољне воље, жеље и имовине, предузећа су уз новог власника обнављана, а запослени остајали на својим радним местима.

Овакви и онакви примери

Пример да стечај не мора бити и крај за предузеће је и „Прва петолетка” у Трстенику, која је успела да, и поред стечаја, ради пуном паром. Држава је покушавала да слично уради и с многим пољопривредним предузећима у Војводини, али то није успело. Радници, такође, сматрају да се нека предузећа намерно гурају у стечај да би била продата за мале паре, мада нема доказа да је неко од њих и поред дугова могло опстати након намирања поверилаца. Држава не би требало да има интерес да било које предузеће пропадне јер је она у обавези да свим радницима исплати социјални програм уколико не могу да се намире из стечајне масе, а пошто су они последњи који долазе на ред, често су они управо државна брига.

Раст плата добар за раднике, а безопасан за инфлацију

Аутор:Д. Вујошевић

Упркос опрезу дела стручне јавности, повећање плата у јавном сектору и пензија све је извесније. Министар финансија Душан Вујовић је изјавио да би плате у јавном сектору и пензије могле бити повећане већ од наредне године.

Он је истакао да држава тренутно има вишак од 40 милијарди динара и да ребаланс буџета није неопходан.

– Премијер је обећао да ћемо разматрати повећање и да ћемо, у зависности од остварених резултата, изнети предлог – рекао је Вујовић. – Имамо фантастичне разутлате и на крају трећег квартала имаћемо основу да о томе кредибилно разговарамо, а колико, када и у којим секторима, то ћемо препустити цифрама и дијалогу који ће се дешавати у преиоду октобар–новембар.

Он је казао да ће се „крајем ове године, или сигурно у буџету за наредну, прецизно знати о којим променама ће бити реч и колико ће грађани моћи да осете бољитак који је већ сада урађен на фискалном плану”.

Вујовић је нагласио да је у јулу реализован суфицит од 22 милијарде динара, а да је био планиран дефицит од 83 милијарде, тако да је држава имала резултате 95 милијарди динара боље.

– То је огромна свота – 800 милиона евра боље него што је планирано – навео је Вујовић, додајући да је то остварено бољим преформансама у приходима и расходима, као и бољим ванредним резултатима у једнократним приходима.

– Повећање плата не би угрозило остварену економску стабилност, већ само може повећати тражњу, која је један од битних елемената који могу помоћи укупном оживљавању привредне активности и расту БДП-а – изјавила је гувернерка Народне банке Србије Јоргованка Табаковић.

– Повећање плата које би подстакло раст агрегатне тражње не значи да би дошло до повећања цена, односно до раста инфлације.

Члан Фискалног савета Владимир Вучковић оценио је да су фискални резултати у 2016. и бољи од планираних, али да би се остварио план смањивања буџетског дефицита на 0,5 одсто БДП-а до 2019. године, важна је и контрола плата и пензија.

– Сматрамо да су резултати у 2016. години добри и одлични, да би дефицит буџета требало да буде мањи од планираног. Сада је зато добар тренутак да поставимо и неке нове средњорочне циљеве – рекао је Владимир Вучковић.

– Наш јавни дуг је висок, 75-76 одсто БДП-а, што је далеко од законске границе од 45 одсто, али и од економске одрживости на дуги рок. Чак и при дефициту од 0,5 одсто БДП-а, јавни дуг би пао на ниво од око 60 одсто БДП-а тек 2025. године.

Он је указао и на то да су камате које држава плаћа изузетно високе, и да на тај издатак одлази 1,2 милијарда, што је око 3,5 одсто БДП-а. С тим у вези, додао је, важна је и контрола плата и пензија, а Фискални савет сматра да би за остварење циља да дефицит спадне на ниво од 0,5 одсто БДП-а било важно истрајавање у замрзавању плата и пензија, плата и у 2017, а пензија и у 2018.

Потребно стрпљење

Гувернерка Табаковић је рекла и да једино забрињава нестрпљење које постоји у јавности да се види конкретан резултат реформи које се спроводе.

Апелујући на стрпљење, она је рекла да се ништа не може постићи преко ноћи, већ је потребно време.

Нова шанса за посрнулог гиганта

Аутор: Милорад Митровић

Издазак из стечаја кикиндске компаније “Тозе Марковић” и спровођење десетогодишњег плана реорганизације последња је шанса некадашњег гиганта индустрије грађевинског материјала, који управо ове године навршава 150 година постојања. После преименовања у деоничарско друштво, из досадашњег акционарског, при чему је ЈП “Србијагас” постао већински власник са уделом од 65 одсто, у фабрици је ангажовано 630 радника, а велики терет у предстојећем спровођењу плана реорганизације биће и дуг повериоцима вредан 24 милиона евра, настао у периоду посртања након приватизације.

– Стечај је окончан и сада се налазимо на почетку једне нове етапе у историји фабрике.

Задовољство је да смо успели да изборимо прилику и још једну шансу, можда последњу, за “Тозу Марковића”. Фабрика је окончала једну битку од годину и по да се дође у ситуацију да сама докаже пре свега повериоцима у чијим је рукама, свима нама, грађанима Кикинде, Србије

и региона да она има своје место на тржишту и да се овом фабриком ако се домаћински управља могу остваривати озбиљни економски резултати, да људи који у њој раде и фирме које су око фабрике могу да имају значајне интересе у решавању своје егзистенције – каже у разговору за наш лист новоименовани директор “Тозе Марковића” д.о.о. Владимир Илић. Наш саговорник је категоричан да би била економска трагедија овог краја да “Тоза Марковић” није добио шансу. Он додаје да је разумљиво страховање да ли ће фабрика моћи у том периоду од 10 година да издржи тржишну утакмицу са огромним теретом.

- Фабрика излази на тржишну утакмицу са озбиљним теретом дугова од 24 милиона евра, које је у обавези да врати повериоцима у класи један, пре свега банкама. Након прве године грејс периода, фабрика мора квартално свака три месеца да има спремних 650.000 евра за враћање дуга повериоцима. Забринуте смо да ли ће се то моћи издржати, поготово што у тржишној утакмици имамо велику конкуренцију која је у тој трци без терета који нас притиска, и има могућност да улажу у развој, док “Тоза” прво мора да враћа дугове повериоцима и поврх тога да заради за евентуална улагања – појашњава Илић.

По његовим речима, у позадини шансе која је пружена компанији на првом су месту економски разлози, које су препознали Влада Србије и “Србијагас”, заједно са кључним повериоцима из банкарског сектора. Директор “Тозе Марковића” напомиње да је у свему требало усагласити и веома компликована правна питања, у сложеној процедури кроз коју се пролазило годину и по дана.

– Након Скупштине уделичара одржане 12. августа “Србијагас” је двотрећински власник “Тозе Марковића” уз осталих 191 уделичара, правних и физичких лица. Уделичари из класе три су конвертовали своја потраживања у деонице тако да међу њима имамо и радника уделичара са свега 50 или 60 динара, наспрам “Србијагаса” са уделом вредним око 10 милиона евра, у односу на укупни основни капитал процењен на безмало 16 милиона евра. Бивши власник пре стечаја Дејан Бабић, преко своје две фирме има удео од шест одсто. Читава процедура која је спроведена у случају фабрике “Тозе Марковића” у стечају, до сада је непокривена судском праксом и законским одредбама које регулишу излазак из стечајног поступка, као и промена правне форме из акционарског друштва у ДОО у предузећу у стечају које ради у пуном капацитету, тако да је читава процедура била пионирска, па је и због тога дуго трајала – прецизира Илић.

Изласком из стечаја свих 613 радника је добило отказе па су нови уговори о раду склопљени са 630. Од бивших који су били ангажовани у време стечаја само њих петнаестак није поново примљено, а повећање од 17 радника се односи на промену система обезбеђења фабрике, на коме ће радити 36 радника који неће више коштати од досадашњег ангажмана посредством Агенције за обезбеђење. “Тозом Марковић” практично управља Надзорни одбор са заменицом директора “Србијагаса” Блаженком Мандић, где су још укључени представници ЕПС-а, “Вода Војводине”, Ерсте банке и Банке Интеза.

По речима директора Владимира Илића, менаџмент све своје одлуке доноси тек након сагласности Надзорног одбора, који опредељује све стратешке потезе фабрика. Уговор са свим радницима је потписан на три месеца, да би се поставила најоптималнија организациона структура, да би фабрика преживала. Илић додаје да ће оквирно садашњи број радника остати за постизање постојећег нивоа производње, а да је планом реорганизације предвиђено 260 радника на неодређено време. У односу на период у стечају, када се радило за минималац, директор Илић најављује да радници могу рачунати на нето повећање примања 6.000 до 10.000 динара, измириваће се и путни трошкови максимално до 12.000 динара, такође и топли оброк.

- Сигурно је да нема места страначком запошљавању, јер је опстанак фабрике “Тоза Марковић” економска прича – истиче Илић. - Да постоји економско оправдање био бих јако срећан да имамо 800 радника, што би значило производњу 60 милиона комада црепова и 2,8 милиона

квадрата керамичких плочица. Са постојећим бројем радника у овој години оствариће се производња 35 милиона комада црепова и 1,8 милиона квадрата плочица. У наредном периоду ћемо свакако морати да се позабавимо повећањем производње плочица, где је специфична ситуација јер плочице тренутно нису бренд фабрике него се производи за Керамику “Јовановић” и “ЕНМОН” који су нам стратешки партнери у том делу посла. Већ следеће недеље ћемо имати разговоре са њима, та сарадња траје и нећемо је кварити. Мислим да постоје обострани интереси да се сарадња настави узлазном линијом.

Процене су да је фабрика у солидном стању, и поред свега што ју је задесило у приватизацији, а без обзира на чињеницу да у претходних десетак година није било улагања, црепови и плочице из погона кикиндске фабрике имају квалитет и купце.

– Десет година је данас јако дуг период у технолошком смислу, јер су промене огромне. Сви наши конкурентни су један па и три корака испред нас. Ипак, морамо да размишљамо о развоју и имамо планове да у грејс периоду од наредних година дана аутоматизујемо једну линију и улажемо, да бисмо добили потребан ниво квалитета које тржиште очекује. У време стечаја решен је проблем откупа земљишта, тако да у наредном периоду од шест-седам година на располагању има довољно сировина. Фабрика такође нема разлога да брине за квалитет радне снаге и за прихватљивост на тржишту, а у ходу треба правити корекције које могу да дају боље финансијске ефекте, јер нама треба озбиљан профит да би с једне стране враћали дугове повериоцима, а с друге стране да се спремимо за нова улагања, без којих ће фабрика после неколико година остати на маргини, јер ће их сви остали технолошки превазићи. Управо се ради једна физибилити студија за улагање у линију производње црепа, о чему ће се разговарати са већинским власником, која средства можемо да искористимо за инвестирање, јер банке неће дати кредите предузећу у плану реорганизације, али фабрика може да обезбеди сопствена средства.

Експанзија на тржиште Румуније

Кикинда је некада словила за престоницу црепа, јер се у погонима фабрике “Тоза Марковић”, капацитета 100 милиона црепова годишње, производило више него у погонима свих осталих фабрика заједно и имала је лидерску позицију на тржишту. Директор Владимир Илић каже да цреп из Кикинде има купце на домаћем и иностраном тржишту у региону, при чему је у последње време огромна експанзија на румунско тржиште, где се пласира трећина производње, а у овој години комшијама из ЕУ ће се продати око 10 милиона црепова.

- Фабрика без икаквих проблема може и сада годишње да производи 50 до 60 милиона комада црепова, али производи се колико може да се прода. Прилике на тржишту нису једноставне због присуства јаке конкуренције. Неке од фабрика, попут “Младости” из Лесковца, развила се у периоду када је “Тоза Марковић” доспео до стечаја. У међувремену се тржиште смањило и смањује се по потенцијалу потрошње, али ова фабрика има производ који на том тржишту има име, јер ко год на простору централне Европе и Балкана помене “Тозу Марковић” прва асоцијација је цреп, или обрнуто, ако се помене цреп прва помисао је “Тоза Марковић” – наглашава Илић.

Планом реорганизације врло прецизно је дефинисан обим производње од 35 милиона комада црепова и 2,5 милиона квадрата плочица, а према уверавању Илића, по ценама које се сада постижу фабрика може да измирује све текуће трошкове и враћа дуг повериоцима. За реализацију плана, уз постојећи обим производње црепа, потребно је повећање производње и продаје керамичких плочица.

ДРАМА ЧАЧАНСКИХ ПРОФЕСОРА Штрајком избегли контролоре, сад им прете откази

Аутор: В. Никитовић

Око 120 професора три чачанске средње школе суочено је са претњама отказом због одбијања тзв. екстерне евалуације.

Против њих је по налогу министарства Просветна инспекција повела дисциплински поступак, јер није постојала одлука о протесту у складу са Законом о штрајку. Скоро цео колектив Гимназије, Економске и Машинско-саобраћајне школе обуставио је наставу 25. маја, кад је на часове требало да дођу контролори министарства.

Њима сада прете озбиљне санкције, од одузимања плате, смањења плате за 20 одсто током три месеца, па до отказа.

- Многе колеге су уплашене. Једном нам је већ одбијено од плате након штрајка, па верујем да се у министарству не шале. Ипак, ово нас неће поколебати јер смо у праву. Не може наставник ликовног да контролише наставу математике или ветеринар наставу српског - каже један од професора.

Директор Машинско-саобраћајне школе Срећко Албић каже да ће се потрудити да просветари не буду драконски кажњени.

- У министарству сматрају да је ово удар на државу, јер је државном органу ускраћена контрола - каже он.

Председник Синдиката образовања Чачак Владимир Аџић оцењује да је ово одмазда против просветара у Чачку због храброг држања током штрајка.

Шарчевић: Покушаћемо да збринемо свих 6.000 људи који су вишак у просвети

Извор: Бета

Бета Министар просвете, науке и технолошког развоја Србије Младен Шарчевић изјавио је да је око 6.000 људи у просвети вишак, али да ће министарство покушати све да збрине.

Он је за данашње издање листа "Данас" казао да је према грубим проценама само у Београду вишак око 3.000 људи, али и да је проблем што су у појединим школама директори прикривали слободна места и нису хтели да преузму технолошке вишкове.

"Синдикати имају право да знају колико је у школи вишкова, колико је слободних места, а тамо где приметите да се манипулише дужни су да пријаве и ја ћу предузети мере из своје надлежности", рекао је Шарчевић.

Говорећи о два документа којима се одређује начин формирања одељења у основним школама, Шарчевић је казао да њихова примена не би утицала на уштеде, али би могла да створи нове технолошке вишкове.

"Преузео сам касу министарства са извесним минусом што није кривица претходног министра, али морам да кажем да рационализација није урађена", рекао је Шарчевић.

Када је реч о високом образовању, министар је казао да је припремљен закључак за студенте који студирају "по Болоњи", који би требало да помогне да услов за буџетски статус буде 48 бодова.

"Што се тиче старијих студената њима је понуђен добар модел да предју на Болоњу, да им се признају положени испити и да положе разлику која се не разликује битно од онога што су полагали по старом. Морамо да видимо колико је старих студената, јер ни ту нема тачних података", рекао је Шарчевић.

Упитан о новим именима у Министарству, он је казао да су за сада за државне секретарке именоване Гордана Предић и Ана Марија Вичек, а тражи се решење за још једног државног секретара.